

NAZWA PRZEDMIOTU/MODUŁU KSZTAŁCENIA:

Historia i teoria sztuki

Kod przedmiotu: GS_1

Rodzaj przedmiotu: kierunkowy

Wydział: Informatyki

Kierunek: Grafika

Poziom studiów: pierwszego stopnia – VI poziom PRK

Profil studiów: praktyczny

Forma studiów: niestacjonarne

Rok: 1

Semestr: 1, 2

Formy zajęć i liczba godzin:

wyklady – 49 (24 + 25);

Język/i, w którym/ch realizowane są zajęcia: język polski

Liczba punktów ECTS: 4 (2 + 2)

Osoby prowadzące:

wykład:

ćwiczenia: ----

1. Założenia i cele przedmiotu:

Poznanie aparatu pojęciowego oraz metodologii historii sztuki. Nabycie wiedzy historycznej dotyczącej sztuki i umiejętności interpretacji zjawisk artystycznych. Poznanie historycznych i aktualnych teorii dotyczących sztuki.

Poznanie głównych nurtów i tendencji sztuki współczesnej i aktualnej. Zdobycie narzędzi metodologicznych do interpretacji i analizy porównawczej dzieł, stylów, rodzajów i autorów twórczości artystycznej w dziedzinach sztuk wizualnych i pokrewnych.

2. Określenie przedmiotów wprowadzających wraz z wymaganiami wstępnymi:

Kompozycja, Rysunek, Malarstwo

3. Opis form zajęć

a) *Wykłady*

• **Treści programowe:**

Aparat pojęciowy oraz metodologia historii sztuki. Historyczne i aktualne teorie dotyczące sztuki. Wiedza historyczna dotycząca sztuki, epok, stylów, artystów. Główne

nurty i tendencje sztuki współczesnej i aktualnej. Narzędzia metodologiczne do interpretacji i analizy porównawczej dzieł, stylów, rodzajów i autorów twórczości artystycznej w dziedzinach sztuk wizualnych i pokrewnych.

Wykaz tematów wykładów:

1. Terminologia i metodologia historii sztuki, chronologia sztuki powszechnej i polskiej
2. Najważniejsze pojęcia i problemy związane z badaniem dzieł sztuki
3. Historyczne i współczesne usytuowanie sztuki w kulturze
4. Teorie sztuki
5. Sztuka starożytna, kanon piękna
6. Sztuka średniowieczna, Bizancjum, sztuka romańska, gotyk
7. Sztuka nowożytna, renesans, sztuka Italii, Niderlandy, sztuka francuska i flamandzka – ideologia renesansu
8. Manieryzm, barok, rokoko
9. Klasycyzm
10. Romantyzm, geneza, chronologia, podstawy ideowe i historyczne prądu
11. Muzealnictwo. Narodziny muzeów publicznych w Europie i Polsce
12. Akademyzm, nurt historyzujący i eklektyczny w sztuce i architekturze XIX wieku.
13. Realizm - wybitni twórcy i ich dzieła.
14. Prerafaelici.
15. Pojęcie i geneza awangardy artystycznej, multiplikacja postaw artystycznych, poetyk, stylistyk.
16. Impresjonizm, neoimpresjonizm.
17. Symbolizm, protoekspresjonizm.
18. Nurt stylotwórczy: secesja. Geneza, programy artystyczne i społeczne, odmiany stylu.
19. Znaczenie architektury i sztuki stosowanej.
20. Sztuka Młodej Polski: podłoże filozoficzne, zagadnienie „sztuki dla sztuki” oraz tradycji ludowej.
21. Wybrane zagadnienia z obszarów:
 - Fowizm i ekspresjonizm.
 - Nowe przestrzenie obrazu: kubizm
 - Negacja tradycji kultury - apoteoza współczesnej cywilizacji urbanistyczno -technicznej: futuryzm włoski. Manifesty programowe, a praktyka twórcza.
 - W poszukiwaniu uniwersalnego języka sztuki: abstrakcja.
 - Wielkie utopie awangardy: konstruktywizm rosyjsko-radziecki, jego główne nurty
 - „Bauhaus” i jego rola w rozwoju architektury nowoczesnej i wzornictwa przemysłowego.
 - „Styl międzynarodowy” w architekturze.
 - Dadaizm: geneza, cechy wyróżniające, ośrodki, główni przedstawiciele.
 - Surrealizm jako „światopogląd i sposób życia”.
 - Sztuka afirmacji: art deco,
 - Sztuka polska w czasach Drugiej Rzeczypospolitej.
 - Sztuka powszechna po drugiej wojnie światowej.
 - Odmiany abstrakcji. Wizualizm i kinetyzm.
 - Pop art, hiperrealizm
 - Konceptualizm. Akcje, performances, instalacje.
 - Nowe technologie, wideo art., sztuka Internetu
 - Postmodernizm
 - Sztuka polska po drugiej wojnie światowej
 - Sztuka polska od roku 1956. Główne tendencje i orientacje artystyczne

- „Sztuka krytyczna” lat 90 XX w.

- **Metody dydaktyczne:**

Zajęcia będą miały charakter wykładów, będą jednak także zawierać elementy ćwiczeń i konwersatoriów, ponieważ studenci będą opracowywać w formie referatów konkretne tematy. W procesie dydaktycznym wykorzystane będą prezentacje multimedialne oraz film

- **Forma i warunki zaliczenia:**

Przedmiot kończy się egzaminem przeprowadzanym w formie testu.

- **Wykaz literatury:**

1. Honour H., Fleming J., *Historia sztuki świata*, Warszawa 2002;
2. Leon P.G.P.: *Historia malarstwa*. Warszawa: Buchmann, cop. 2008.
3. Białostocki J., *O dawnej sztuce, jej teorii i historii*. Gdańsk: Słowo Obraz Terytoria, 2009

- **Wykaz literatury uzupełniającej:**

1. J. Baudrillard, *Symulacja i symulakry*, Warszawa 2005.
2. Alois Riegl, *Georg Dehio i kult zabytków*, przekł. i wstęp: R. Kasperowicz, Warszawa 2006
3. Porębski M., *Dzieje sztuki w zarysie*, t. 1-4, Warszawa Arkady 1987;
4. Rottenberg A., *Sztuka w Polsce 1945-2005*, Stentor 2005L. Chwistek, Wybór pism estetycznych, wprowadzenie, wybór, oprac. T. Kostyrko, Kraków 2004.
5. J. Derrida, *Prawda o malarstwie*, przeł. M. Kwietniewska, Gdańsk 2003.
6. C. Greenberg, *Obrona modernizmu*, przeł. G. Dziamski, M. Śpik-Dziamska, Kraków 2006.
7. W. Kandynski, *O duchowości w sztuce*, przekł. S. Fijałkowski, Łódź 1996.
8. *Postmodernizm. Antologia przekładów*, red. R. Nycz, Kraków 1996.
9. W. Strzemiński, *Wybór pism estetycznych*, wprowadzenie, wybór, oprac. G. Sztabiński, Kraków 2006
10. H. Wölfflin, *Podstawowe pojęcia historii sztuki. Problem rozwoju stylu w sztuce nowożytnej*, , Gdańsk 2006.
11. J.M. Daszkiewicz, *Malarstwo młodych 1980-1990*. Wydawnictwa Artystyczne i Filmowe, 1995;
12. P. Piotrowski, *W cieniu Duchampa. Notatki nowojorskie*, Obserwator, Poznań 1996;
13. B. Rose, *Malarstwo amerykańskie XX wieku*, Wydawnictwa Artystyczne i Filmowe, 1991;
14. A. Sieradzka, *Art Deco w Europie i w Polsce*, Oficyna Wydawnicza VOLUMEN, Warszawa 1996;
15. A. Turowski, *Wielka utopia awangardy. 1910-1930*, PWN, Warszawa 1999
16. *Pisma o sztuce: Arteon, Obieg, Magazyn Sztuki, Format*.

4. Opis sposobu wyznaczania punktów ECTS

Forma zajęć	Formy aktywności studenta	Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności
Wykład	Kontakt z nauczycielem	49

	Czytanie wskazanej literatury	31
	Przygotowanie do zaliczenia zajęć i realizacja własnych prac	20

Całkowita ilość godzin aktywności studenta	100
Liczba punktów ECTS dla modułu/przedmiotu	4

5. Wskaźniki sumaryczne

- a) liczba godzin dydaktycznych (tzw. kontaktowych) i liczba punktów ECTS na zajęciach wymagających bezpośredniego udziału nauczycieli akademickich
- Liczba godzin kontaktowych – 49
 - Liczba punktów ECTS – 2
- b) liczba godzin dydaktycznych (tzw. kontaktowych) i liczba punktów ECTS na zajęciach o charakterze praktycznym.
- Liczba godzin kontaktowych – 0
 - Liczba punktów ECTS – 0

6. Zakładane efekty kształcenia

Efekt przedmiotowy (Symbol)	Efekty kształcenia dla przedmiotu	Odniesienie do kierunkowych efektów kształcenia
GS_2_W1	Student posiada wiedzę historyczną dotyczącą sztuki i umiejętności interpretacji zjawisk artystycznych	K_W04, K_W05, K_W06
GS_2_W2	Student posiada wiedzę dotyczącą aparatu pojęciowego oraz metodologii historii sztuki	K_W04, K_W05,
GS_2_U1	Student posiada umiejętność doboru właściwych narzędzi metodologicznych do interpretacji i analizy porównawczej dzieł, stylów, rodzajów i autorów twórczości artystycznej w dziedzinach sztuk wizualnych i pokrewnych	K_W04, K_W05, K_U15, K_U16
GS_2_K1	Student rozumie potrzebę oglądania wystaw i zbiorów graficznych w celu ciągłego rozszerzania swojej wiedzy	K_K01, K_K03

7. Odniesienie efektów kształcenia do form zajęć i sposób oceny osiągnięcia przez studenta efektów kształcenia .

Efekt przedmiotowy (Symbol)	Forma zajęć		Sposób sprawdzenia osiągnięcia efektu
	Wykład	Ćwiczenia	
GS_2_W1	v	-	aktywność w czasie zajęć, praca zaliczeniowa, egzamin
GS_2_W2	v	-	aktywność w czasie zajęć, praca zaliczeniowa,

			egzamin
GS_2_U1	v	-	aktywność w czasie zajęć, praca zaliczeniowa, egzamin
GS_2_K1	v	-	aktywność w czasie zajęć, praca zaliczeniowa

8. Kryteria uznania osiągnięcia przez studenta efektów kształcenia.

Efekt przedmiotowy (Symbol)	Efekt jest uznawany za osiągnięty, gdy:
GS_2_W1	Poprawnie interpretuje omawiane elementy na zajęciach, Poprawnie odpowiada na ponad 50% zagadnień w pracach zaliczeniowych i egzaminacyjnych
GS_2_W2	Poprawnie interpretuje omawiane elementy na zajęciach, Poprawnie odpowiada na ponad 50% zagadnień w pracach zaliczeniowych i egzaminacyjnych
GS_2_U1	Poprawnie interpretuje omawiane elementy na zajęciach, Poprawnie odpowiada na ponad 50% zagadnień w pracach zaliczeniowych i egzaminacyjnych
GS_2_K1	Poprawnie interpretuje omawiane elementy na zajęciach